

**Islands præsident
Guðni Th. Jóhannesson
tale ved frokost med
Tórshavns byrådsbestyrelse
17. maj 2017**

Kære byrådsbestyrelsesmedlemmer,
andre gode gæster

Jeg takker jer mange gange for den gode modtagelse her i Tórshavn, Færøernes hovedstad. Vi, min kone og jeg, har allerede set meget og nydt meget godt her på de smukke øer. Vi har også mærket en ganske særlig velvilje fra Færingenes side til os Islændinge. Den måde, I Færingler plejer jeres kulturarv på, forstår jeg også som historiker at sætte pris på. Jeg synes, det er interessant, hvor levende den er i al jeres samtidskultur, hvordan den f.eks. bruges i samtidsmusik og al slags kunstnerisk udfoldelse her.

Som barn var jeg så heldig, at mine forældre havde en grammofonplade med Harkaliðið. Jeg kan huske, hvor sjovt jeg syntes det var at lytte til digtet om Ólav Riddararós. Min farmor kunne den islandske ballade og sang den sommetider for mig – om Ólafur Liljurós, som „reið með björgum fram: „Villir hann, stillir hann.““ („red langs med klipperne: „han farer vild, han dæmper sig ned“.)“ Hvor var det sjovt at sammenligne det med Harkaliðið's sang; det færøske digt lød så underligt og sjovt i en islandsk drengs ører.

„Ungir kallar, kátir kallar! Gangið upp á gólv, dansið lystilig!“ Og det er ikke længe siden, at Harkaliðið med Annika Hoydal i spidsen igen sang for os Islændinge ved en koncert i Harpa.

De senere år har vi Islændinge også nydt godt af andre færøske musikeres kræfter. Jeg ved, at jeg kunne have en ret så lang liste, men nævner her kun Jógvan Hansen, som vandt den første X-Factor talentkonkurrence i Island, og Eivør Pálsdóttir, som søger inspiration i de færøske digtes og folkevisers verden, men desuden gør brug af den islandske visetradition. Så kan jeg ikke modstå fristelsen til at nævne heavy metal bandet Týr. Jeg ved, at Færingler tog det med blandede følelser, da bandet tog digtsamlingen Ormurin Langi, som Jens

Christian Djurhuus skrev for næsten to hundrede år siden, og sang den på sin måde, med tung bas, trommespil og elgitarklapren: „Glymur dansur í høll, dans – sláið ring! Glaðir ríða Noregsmenn til Hildar ting.“

Men, kære venner! Sådan vedligeholder vi vores kulturarv, gør den til en levende del af samtidskulturen: det gør vi ikke ved at lukke den inde som en skrøbelig nipsgenstand, som kun tages frem ved højtidelige lejligheder, men ved at pleje den, udvikle og berige ved at bruge den på en ny måde, se på den fra forskellige synsvinkler, lade friske vinde lege med den.

Det samme gælder om hele samfundet. „Det er godt at elske“, synger Bubbi Morthens derhjemme og forelskede mennesker i alle mulige afskygninger istemmer. „Tað er gott að elska“ synger Signar í Homrum her på Færøerne, og alle bør også kunne synge med af fuld hals til den sang. I det dynamiske demokrati- og velfærdssamfund, som vi vil bibeholde og sikre her i Norden, er ingen udenfor, og vi plejer de syge og gamle, hjælper de handicappede, står sammen. Det gælder om indbyggere i et ethvert samfund, og sådan vil vi også hjælpe hinanden i den nordiske familie, når der opstår problemer. Den velvilje fra jer Færinge har vi Islændinge så sandelig mærket på egen krop mere end en gang. Nu følger vi jer på fremskridtenes vej. Varme ønsker følger jer fra venner i Island.

Lad os rejse os og råbe et firefoldigt hurra for Færøernes og Islands venskab og samarbejde.